

Portret van een politicus

Interview : Dorien Kickert
Fotografie : Jacqueliën Wielaard

Nadat wij vorig jaar in onze reeks Portret van een Politicus de toenmalige raadsleden uitgebreid aan de tand voelden over hun drijfveren en persoonlijke interesses, is nu de beurt aan de nieuwe raadsleden die na 2018 zijn benoemd. Wie zijn zij? Hoe gedreven zijn zij in hun werk? Geeft het voldoening? Hebben ze nog wel vrije tijd? En hoe vullen ze die? De komende weken kunt u het weer allemaal lezen.



Interview met Nynke Zwaga, (26), raadslid voor de VVD

■ Omschrijf je zelf eens, wie ben je en wat doe je?

Mijn ouders komen uit Friesland en hebben een agrarische achtergrond. Mijn vader heeft destijds het bedrijf van zijn ouders niet overgenomen, maar koos voor een baan bij het waterleidingbedrijf in Zeewolde, in de Flevo-polder. Mijn ouders zijn toen naar Zeewolde verhuisd en daar ben ik, met mijn twee zusjes, geboren. Nog steeds heb ik veel affiniteit met de agrarische sector, veel familieleden zijn hierin werkzaam. Na mijn schooltijd ben ik sociale-juridische dienstverlening gaan studeren in Utrecht. Dat houdt in dat je hulpverlener bent met juridische kennis. Na mijn studie ben ik als bewindvoerder in de wettelijke schuldsanering gaan werken en voor diverse gemeentes als schuldhulpverlener. Gemeentes huurden het kantoor in waarvoor ik werkte, dus dat betekende dat mijn werkgebied zich over het hele land uitstrekte. Toen ik voor de liefde naar Goeree-Overflakkee verhuisde, kon ik dan ook gewoon vanuit Middelharnis mijn werk blijven doen. De liefde bloedde helaas dood, maar mijn liefde voor het eiland niet. Ik voelde me hier al snel thuis. Van huis uit waren wij als gezin betrokken bij de samenleving, dus dat zoek je dan zelf ook op. Ik had in Middelharnis snel vrienden gemaakt door vrijwilligerswerk te gaan doen, ben lid geworden van een politieke partij en heb me aangesloten bij de afdeling Goeree-Overflakkee van de Plattelandsjongeren Euro-Delta. Ik ben dus hier blijven wonen en leerde na een tijdje via via mijn huidige partner, Ronnie Maliepaard, kennen. Nu wonen wij in Stad aan 't Haringvliet en werk ik als accountmanager bij AB Zuid Holland, een bedrijf dat bemiddelt in agrarisch personeel.

■ Hoe ben je in de politiek terecht gekomen?

Mijn ouders waren betrokken bij de lokale partij van Zeewolde, maar eigenlijk werd daar thuis weinig over gesproken. Dat bleef toch wat op de achtergrond, we hebben eigenlijk nooit politieke discussies thuis gevoerd. De politiek boeide me echter wel, ook vanwege de problemen die ik tijdens mijn studie soms

tegenkwam. Daardoor ging ik scherper naar een beleid kijken en wilde ik de achtergrond daarvan weten. Pas toen ik in Middelharnis ging wonen sloot ik mij aan bij een politieke partij, de VVD. De toenmalige secretaris van de VVD, Ellen Nijssen, nodigde me al snel daarna eens uit voor een kopje koffie en voordat ik het wist was ik secretaris van de afdeling geworden. Toen de verkiezingen van 2018 er aan kwamen werd gezocht naar verjonging van de lijst. Hoewel het in eerste instantie niet mijn bedoeling was, kwam ik toch op de lijst terecht als nummer 4. Nadat Peter Feller wethouder werd, trad ik als raadslid toe, in mei 2018.

■ Waarom juist deze partij?

Het is misschien een beetje een doodoener, maar ik sta helemaal achter de liberale gedachte. Er moeten regels en richtlijnen zijn waar je je aan moet houden, maar tegelijkertijd heb je je eigen individuele verantwoordelijkheid voor je



leven. Ik ben wel gericht op de sociale kant: er zijn mensen die door allerlei omstandigheden, soms buiten hun schuld, in de problemen raken. Die moet je helpen. Maar niet de mensen die niet willen. Je moet wel je best willen doen om uit de problemen te komen.

■ Welke onderwerpen liggen je het meest aan het hart?

Het sociale domein, want dat raakt echt de mensen zelf. Dat vloeit natuurlijk ook voort uit mijn werk. Je moet proberen daar de goede keuzes in te maken. Dat is soms best moeilijk. Ook de landbouw en de visserij zijn belangrijk. De ontwikkelingen rond de visserij zijn vreselijk maar als gemeenteraadslid kun je daar soms weinig aan doen, dat gaat vaak buiten de gemeente om. Verder raakt de huisvesting van arbeidsmigranten in de agrarische sector me. Binnenkort gaan we daar als raad over spreken, welke oplossing kunnen we bedenken om de arbeidsmigranten fatsoenlijk onder dak te brengen. Ik heb ook financiën in mijn portefeuille, daar heb ik veel affiniteit mee. Zo ben ik ook penningmeester bij de Plattelandsjongeren Euro-Delta, het overkoepelend orgaan. Ik houd graag grip op de zaken. Het zit in de familie denk ik: mijn twee zussen zijn allebei accountant.



■ Wat wil je bereiken in de komende periode?

Ik wil laten zien dat juist jongeren heel goed kunnen functioneren in de politiek. Het stempel van de jeugd kan wel degelijk worden gezet op besluitvorming. Dan heb je bovendien meer draagvlak. Ik wil uitstralen dat als je met de juiste argumenten komt en met goede ideeën, dat er wel degelijk iets kan veranderen. Het is belangrijk om regelmatig met jongeren in gesprek te gaan en te bezien wat je voor elkaar kunt doen. Inspreken is ook een middel, maar niet iedereen durft het aan om voor een voltallige gemeenteraad het woord te doen. In dat geval kan iemand zich altijd bij mij melden, dan kan ik kijken waar we kunnen helpen.

■ Wat valt er tegen?

Dat het veel werk is, wist ik van tevoren. Maar helaas heb ik vorig jaar een ernstige hersenschudding opgelopen, die ik heb verwaarloosd omdat ik niet tijdig mijn klachten herkende. Pas toen ik nog een keer flink mijn hoofd stootte, kwam dat naar boven. Het betekende dat ik al lange tijd slechts beperkte energie heb en het rustig aan moet doen. Daardoor heb ik een aantal raadsvergaderingen moeten missen en ben ik tijdelijk vervangen. Ik vind het jammer dat ik me nog niet zo ten volle heb kunnen inzetten als ik had gehoopt.

■ Verwacht je nog een bestuursperiode te gaan doen?

Ja zeker, ik wil zelfs wel meerdere bestuursperiodes invullen. Ik ben nog jong. Maar het hangt natuurlijk ook af van mijn persoonlijke omstandigheden: heb ik dan misschien een gezin dat aandacht nodig heeft, valt het nog steeds te combineren met mijn werk. Het moet wel een leuke hobby blijven, anders wordt het een belasting. En je moet je eigen houdbaarheid bewaken. Er gebeurt veel, er vinden allerlei ontwikkelingen plaats, kun je dat allemaal bijhouden? Blijft het een uitdaging? Het is mooi als je in een fractie zowel ervaring als nieuwe aanwas hebt, dat houdt iedereen scherp.

■ Welke politicus inspireert je het meest?

Iemand als Barack Obama, daar heb ik grote bewondering voor. Zoals hij kan spreken en iedereen daarbij mee kan nemen, geweldig. Door zijn manier van optreden wist hij als



president veel te bereiken, vooral door mensen te verbinden.

■ Welke passies heb je nog meer behalve politiek?

Ik besteed flink wat tijd aan de Plattelandsjongeren, daar heb ik veel plezier in. Jammer genoeg treed ik binnenkort uit het bestuur want mijn termijn loopt af. Wij organiseren iedere twee jaar de Trekkertrek Familiedag, dan zit ik ook op de trekker! Binnenkort hoop ik trouwens mijn heftruckcertificaat te halen. Handig voor als ik help in het tulpenbollenbedrijf van mijn vriend, Malieflower. En verder reis ik graag, liefst wat langere reizen naar bijvoorbeeld Nieuw Zeeland en Australië.

■ Welke boodschap heb je voor de lezer van dit portret?

Tegenwoordig zijn mensen, en vooral jongeren, zo snel geneigd negatieve berichten te verspreiden via de social media. Doordat er geen persoonlijk contact is, vervagen de grenzen van fatsoen. Je ziet niet hoe iets bij iemand aankomt en daardoor kun je zo maar veel kapot maken. Ik pleit ervoor dat wij als mensen fatsoenlijk met elkaar omgaan, met respect voor elkaar. Het vaasje van de VVD, dat bij mij in de kamer staat, verwoordt het goed: de samenleving is kwetsbaar, die moet je met elkaar bewaken, in stand houden en verbeteren. Zo zie ik dat echt.

